

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

КЛАСИЧНИЙ ПРИВАТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ОСВІТИ ТА УПРАВЛІННЯ
НАВЧАЛЬНИМ ЗАКЛАДОМ

АКАДЕМІЯ „BOLASHAQ” (КАЗАХСТАН)

МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

**«ІННОВАЦІЙНІ НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ
У ГАЛУЗІ ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ»**

5–6 лютого 2021 р.

Видавничий дім
«Гельветика»
2021

УДК 001.895:[37.01+159.9](063)
1-66

ОГРАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

1-66 Інноваційні наукові дослідження у галузі педагогіки та психології: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, м. Запоріжжя, 5-6 лютого 2021 р. – Запоріжжя: Класичний приватний університет, 2020. – 184 с.

16381078-966-992-394-3

У збірнику представлено стислий виклад доповідей і понідомлень, поданих на Міжнародну науково-практичну конференцію «Інноваційні наукові дослідження у галузі педагогіки та психології», яка пройшла на базі кафедри освіти та управління навчальним закладом Класичного приватного університету 5-6 лютого 2021 р.

ISSN 078-966-992-394-3

Світоглобальний приватний університет, 2021

3MICT

НАПРЯМ 1. ЗАГАЛЬНА ПЕДАГОГІКА

Соціально-педагогічна робота в початковій школі: актуальні напрями	
Великжаніна Д. В.	8
Характеристика педагогічної технології формування комунікативної компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва	
Вороненкова Т. О.	10
Штапка розроблення моделі підготовки вчителів до освітньої діяльності в умовах нікозивного навчання	
Джаман Т. В.	14
Creating the higher educational institution image in the master's training process	
Lokhonia M. M.	16
Світоглядна освітня традиція Лесі Українки крізь призму родинного виховання сім'ї Косачів	
Марчук С. С., Ковальчук І. Л., Чемерис І. В.	18
Шляхи формування у дошкільників інтересу до художньої літератури в умовах медіа простору	
Сергєєва З. П.	21
Взаємодія вихованця з батьками як педагогічна проблема	
Федорович А. В.	24
НАПРЯМ 2. СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	
Використання цифрових технологій в навчальному процесі вищої школи	
Андрощенко А. О.	28
Тестовий метод контролю навчальних досягнень за допомогою програмного комплексу аддитивного тематичного оцінювання «Appendix of education quality»	
Атаманчук О. М.	30
Розвиток інформаційно-аналітичної компетентності офіцерів з зображенням платформи дистанційного навчання Moodle	
Павумченко Р. О.	33

Опис експериментального дослідження з формування інформаційної компетентності майбутніх учителів математики методами медіаосвітніх технологій	35
Бурцева О. Г.	
Smart-вектор у розвитку вищої освіти	39
Городицька В. В.	
Пріоритетні цілі розвитку сучасної освіти і професійної підготовки та шляхи їх досягнення	41
Горохова Г. І., Чернишов С. О.	
Онлайн трансляцій в контексті вивчення загальнотехнічних дисциплін	44
Доценко Н. А.	
Розвиток здоров'я-збережувальної компетентності вчителів основної школи у системі післядипломної освіти	46
Желєзнова Т. П.	
Переваги використання мультимедіа при формуванні мовленнєвої компетентності у дошкільників	50
Канарова О. В., Нікіренкова А. Ю.	
Інформаційно-комп'ютерні технології в освіті	54
Кліба А. І.	
Аналіз досвіду розробки автоматизованих навчально-контролюючих комплексів у професійній освіті	56
Крутлик В. С., Брикалов О. О.	
Етапи формування навичок акторської майстерності	58
Маньковська О. Ю.	
Використання технологій постепенного опрацювання змісту текстів у процесі формування прогностичних умінь школярів	62
Мартиненко В. О.	
Взаємозв'язок між моторикою та розвитком акторського професіоналізму	65
Набатов С. М.	
«Перенесений клас» як інноваційна технологія зміщеного навчання у ЗВО	69
Онанисенко Я. О.	
Використання цифрових технологій для адаптації майбутніх учителів фізичної культури до професійної діяльності у процесі педагогічної практики	72
Павлишинець К. Ю.	

Підготовка майбутніх асистентів вихователя до роботи з дітьми з особливими потребами в умовах освітнього процесу	75
Пісоцька Л. С.	
Застосування педагогічних програмних засобів у професійній освіті	78
Прокоф'єв Є. Г., Балута В. С., Загородніков С. Г.	
Педагогічні аспекти використання сучасних web-базованих навчальних платформ у вищій школі	81
Романішина Ю. Л.	
Розвиток мовлення дітей – традиції та сучасність у дошкільній лінгводидактиці	84
Табака О. М.	
Стан та проблеми організації математичної освіти в гімназіях	86
Таблер Г. І.	
Освітні технології на основі особистісної орієнтації у освітньому процесі закладів фахової передвищої освіти	88
Чередник Д. С.	
НАПРЯМ 3. ТЕОРІЯ ТА МЕТОДОЛОГІЯ ДОДАТКОВОЇ ОСВІТИ	
Самоосвіта в системі професійної підготовки майбутнього вихователя ДНЗ	92
Канарова О. В.	
НАПРЯМ 4. ПЕРЕХІД ДО БАГАТОРІВНЕВОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ	
Інноваційна підготовка майбутніх бакалаврів дошкільної освіти	96
Машкіна Л. А.	
НАПРЯМ 5. ФІЛОСОФІЯ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ. СУЧАСНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ	
Методичні аспекти використання інтерактивних технологій у формуванні фахової компетентності майбутніх вихователів завладні дошкільної освіти	100
Бобиргина О. С.	
Моделювання акту професійного самовизначення майбутнього соціального працівника як засіб вдосконалення освітніх технологій	103
Бодрова І. О.	

НАПРЯМ 3. ТЕОРІЯ ТА МЕТОДОЛОГІЯ ДОДАТКОВОЇ ОСВІТИ

САМООСВІТА В СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВИХОВАТЕЛЯ ДНЗ

Канарова О. В.
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри дошкільної освіти і соціальної роботи
Мелітопольського державного педагогічного університету
імені Богдана Хмельницького
м. Мелітополь, Запорізька область, Україна

Особливості розвитку та формування готовності майбутнього вихователя закладу дошкільної освіти до професійної діяльності є надзвичайно актуальними проблемами, оскільки жодна інша професія не ставить таких вимог до людини, як професія педагога-вихователя. Вихователь закладу дошкільної освіти є тією постатью від якої залежить інтелектуальне, духовне, соціальне, емоційне становлення особистості дітей дошкільного віку.

Сучасну систему освіти не задовільняє вихователь, який не може відповісти всім вимогам сьогодення. Педагог повинен володіти інноваційними технологіями виховання, бути всебічно розвиненим, вміти знайти відповідь на будь-яке запитання дитини, що вимагає від нього постійної самоосвіти.

Проблема самоосвіти педагога є багатогранною. Її значущість у навчанні знайшла своє відображення як у класичній педагогічній спадщині (Ф.А. Дістерверг, Я.А. Коменський, И.Г. Песталоці, Ж.Ж. Руссо, В.О. Сухомлинський, К.Д. Ушинський), так і у зарубіжній науці (І.Г. Гердер, В. Оконь, Г. Г. Паррельман). Самовдосконалення і самоосвіта майбутнього вихователя засобами навчання привертає увагу багатьох дослідників. Обґрутуванню загальнодидактичних основ самоосвіти присвячені праці С.І. Архангельського, Ю.К. Бабанського, Н.В. Кузьміної.

Ефективна професійна підготовка майбутнього вихователя неможлива без самоосвіти, самовиховання та саморозвитку. А це потребує не лише знання форм і методів аудиторної роботи, роботи з книгою та іншими сучасними джерелами інформації, а й застосування вольових зусиль, розвитку певних особистісних і професійних якостей, володіння технологією професійного самовиховання.

92

Самоосвіта – постійний потяг до розширення знань, уміння самостійно набувати знання і застосовувати їх у практичній діяльності.

Жодний спеціалізований навчальний заклад не зможе дати молодим фахівцям конкретного плану самоосвіти. Цей процес вкрай індивідуалізований і суб'єктивний і не є єдине стандартного набору тих спектрів, які охоплювали б всю глибину і різноманітність сучасного світу, тому процес професійної самоосвіти залишається особистим німбором кожного.

Система професійної підготовки студентів не може бути реалізована без формування достатньо високого рівня готовності до самоосвіти. Під готовністю до самоосвіти ми розуміємо синтез внутрішніх умов, що зумовлюють принципове здійснення процесу самоосвіти [2, с. 18].

Чи стане здобувач вищої освіти сприяжений педагогом, залежить від його уміння працювати над собою, установок, інтересів, потреб, активності в оволодінні науковими знаннями і уміннями, а також від того, наскільки цілеспрямовано, свідомо і наполегливо він працює над розвитком у собі тих якостей, які формують особистість фахівця. Німецький педагог А. Дістерверг зазначав, що для вихователя святим обов'язком є «свое виховання зробити завданням власного життя». Він вважав, що педагог «лінне до того часу здатний насипає виховувати і навчати, доки сам працює над своїм власним вихованням і освітою».

Серед ключових компетентностей педагога вітчизняни дослідники виділяють такі: інформаційна; соціально-психологічна; громадянська; комунікативна; методологічна; життєва; професійна; психологічна (рефлексивна) [4, с. 49].

Самоосвіта – це дія, що підтримує пізнавальний процес людини в постійному тонусі. Здатність до саморозвитку, самоосвіти і постійного особистісного росту є запорукою формування усієї людини, основними рисами якої будуть відповідальність, самостійність, ініціативність у своїх силах. Щоб отримати відчутні результати від процесу самоосвіти, саморозвитку та самовдосконалення, потрібне бажання, сила та наполегливість у досягненні поставлених перед собою цілей [3].

Самоосвіта не буде повноцінною без самовиховання та саморозвитку. Професійне самовиховання – свідома діяльність, спрямована на вдосконалення своєї особистості відповідно до вимог обраної професії. Професійне самовиховання майбутнього вихователя починається з усвідомлення різниці між уявленнями про себе як майбутнього професіонала і своїми реальними можливостями. Цілеспрямованість, осмисленість, стійкість професійного самовиховання залежать насамперед від:

- наявності професійного ідеалу;
- вольових якостей;

93

- мотивів вибору студентом педагогічної професії;
 - морально-психологічного клімату в студентській групі;
 - стилів керівництва й спілкування професорсько-викладацького складу;
 - фактора вільного часу [1].
- На думку багатьох науковців (І.А. Зязюна, Л.В. Крамущенко, І.Ф. Кривоноса та ін.) швидкість саморозвитку педагога залежить і від педагогічних здібностей, а саме:
- комунікативності — професійної здатності педагога, що характеризується потребою в спілкуванні та вмінні його здійснювати;
 - перцептивних здібностей — професійної проникливості, пильності, педагогічної інтуїції, здатності сприймати та розуміти іншу людину;
 - емоційної стабільності — здатності володіти собою, зберігати самоконтроль, здійснювати саморегуляцію в будь-якій ситуації, незалежно від сили зовнішніх чинників, що провокують емоційний зрив;
 - динамізму особистості — здатності активно впливати на іншу особистість;
 - оптимістичного прогнозування — прогнозування розвитку особистості з орієнтацією на позитивне в ній і перетворення всієї структури особистості через вплив на її позитивні якості;
 - креативності — здатності до творчості, спроможності генерувати незвичні ідеї, відходить від традиційних схем для отримання краєвого результату, швидко розв'язувати проблемні ситуації [5].

До основних джерел інформації у самоосвітній діяльності майбутнього вихователя належать: книжки (наукова, науково-методична, методична, публіцистична, художня та інші літератури), фахова періодика (газети, журнали), Інтернет, телебачення, відео і аудіо інформація, семінари, круглі столи, конференції, майстер-класи, екскурсії, театри, виставки, музеї, концерти, заходи з обміну досвідом тощо.

Здатність до саморозвитку, самоосвіти і постійного особистісного росту є запорукою формування успішної людини, основними рисами якої будуть відповідальність, самостійність, впевненість у своїх силах і наполегливість у досягненні цілей. Саме такі риси особливо цінні для суспільства і користуються величезним успіхом у всіх сферах життедіяльності. Вихователі закладів дошкільної освіти готовять до життя майбутнє покоління, і роблять це, не тільки передаючи певний набір знань і навичок, а й власним прикладом і життєвим досвідом. Самоосвіта — це неід'ємна частина педагогічної діяльності, тому що вихователь є не тільки носієм знань, а й особистим прикладом. Знання та срудованість педагога не повинні обмежуватися наявністю програмами, а покривати всю сферу можливих інтересів його вихованців.

Література:

1. Беленька Г.В. Вихователь дітей дошкільного віку: становлення фахівця в умовах навчання: монографія / Г.В. Беленька. — К. : Світлич, 2006. — 304 с.
2. Бурлука О. В. Самоосвіта особистості як соціокультурне явище: автореф. дис. канд. філос. наук / О.В. Бурлука. — Харківська державна академія культури. — Х., 2005. — С. 15.
3. Буряк В. К. Умови та засоби самоосвіти студентів / В. К. Буряк // Вища школа. — 2002. — № 6. — С. 18–29.
4. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи. Бібліотека з освітньої політики / за заг. ред. О.В. Овчарук. — К. : «К.І.С.», 2004. — 112 с.
5. Педагогічна майстерність : підручник / І.А. Зязюн, Л.В. Крамущенко, І.Ф. Кривонос та ін. ; за ред. І.А. Зязюна. — К. : Вища пік., 1997. — 349 с.